

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Petru Ursache,
Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare, prin care se solicită casarea încheierii Judecătorei Taraclia din 22 august 2015, declarate de petiționarul Carmalac Alibert Ivan,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.08.2015 - 22.08.2015;

Instanța de recurs în anulare: 22.09.2015 – 16.12.2015.

A C O N S T A T A T :

1. La 12 august 2015, Alibert Carmalac a depus o plângere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, invocând dezacordul cu răspunsul procurorului în Procuratura r-lui Taraclia, I. Mihailova, nr. 2130 din 31 iulie 2015, solicitând anularea acestuia cu obligarea procurorului de a începe urmărirea penală în baza plângerii înaintate.

În motivarea cererii a invocat, că la 30 martie 2015, a depus plângere la procuratura r-lui Taraclia cu privire la atragerea la răspundere penală a Societății cu Răspundere Limitată SVC „Inter” pentru săvârșirea infracțiunii de escrocherie.

Petiționarul a relatat, că primind răspuns din numele procurorului în Procuratura r-lui Taraclia, B. Chirnev, la 11 mai 2015, ulterior l-a contestat, însă a primit un răspuns semnat de procurorul I. Mihailova, cu care de asemenea nu este de acord.

2. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătorei Taraclia din 22 august 2015, s-a dispus declinarea competenței judecătorului de instrucție pe marginea examinării plângerii petiționarului Alibert Carmalac, din motiv că plângerea menționată nu este de competența judecătorului de instrucție, materialele cauzei fiind transmise pentru examinare în ordinea contenciosului administrativ.

2.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată a reținut că plângerea înaintată de Alibert Carmalac urmează a fi examinată în baza Legii cu privire la petiționare, dar nu potrivit Codului de procedură penală.

Astfel, cu referire la prevederile art. 16 alin. (1) al Legii cu privire la petiționare, instanța de judecată a constatat că petiționarul urma să conteste răspunsul procurorului r-lui Taraclia, nu la judecătorul de instrucție, ci în instanța de contencios administrativ.

3. Petiționarul Alibert Carmalac, a contestat încheierea judecătorului de instrucție cu recurs în anulare, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă începerea urmăririi penale în baza plângerii înaintate.

3.1. Petiționarul Alibert Carmalac, a mai depus o cerere de recurs în anulare, prin care susținând motivele din cererea depusă inițial, subsidiar menționează, că în urma plângerii depuse la Procuratura Generală a R. Moldova, procurorul în Procuratura r-lui Taraclia a fost obligat să întreprindă măsuri privind satisfacerea cererii petiționarului, astfel că materialele cauzei au fost expediate organului de urmărire penală.

4. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, încheierea prin care a fost declinată competența judecătorului de instrucție, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursurile declarate împotriva unei asemenea încheieri sunt inadmisibile, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursurilor declarate, întrucât acestea nu corespund cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

5. În conformitate cu prevederile art. art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare, declarate de petiționarul Carmalac Alibert Ivan, împotriva încheierii Judecătoriei Taraclia din 22 august 2015, deoarece nu îndeplinesc cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătoria

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev